

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Cyro. 163.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ήλικα δοξμάτων ἀπήρξατο, καὶ σωτη-
ρίαν τοῖς ἀσροταῖς κατεργάζετο,
δεικνύς ὡς καὶ τῶν σαρκικῶν ἐνομι-
πνευματικὰ προσπιμύτερα. οὕτω καὶ
οἱ αὐτὲ μαθηταὶ τῶν τεραπεύων
παρητήσαντο πλὴν ὅτι σκεψάν ἀναγ-
χεῖαν οὐσαν ἀπὸ τῶν πάντας.

Ταράσιφ Ἰσαύρω. ρξ.

tur, atque auditorum Saluti operā dabat:
hinc nimirum illud ostendens, spiritualia
negotia carnalibus antiquiora esse debe-
re. Atque ad hunc modum ipsius quoque
discipuli mensurarum inspectionem atque
curam, quamvis alioqui propter pauperes
necessariam, repudiarunt.

Spiritua-
lia nega-
tia carna-
libus po-
tiora esse
debent.
Act. 6.

Tarasio Isuuro. 160.

ὁρίωνται.

Κρείττονά σε πάντες τῶ γένους, καὶ
τῆς πατρίδος σε λέγουσι, καὶ χριστὸν
τοῖς ἡθεσιν ἀπαγγέλλουσι, πλὴν τῶν ὁ-
ρῶν τεραχότητα μὴ κρατήσαντα, ἀλ-
λά τὸν Θεὸν καὶ τὴν παρτομάρτυρος,
καὶ τρέπον καὶ σκεπὸν ἀγαπήσαντα. καὶ
μακάριος εἶ πτωχέων σκεπυχῆς. τῶ-
το γὰρ τῶν πτωχῶν ἐπαυε τον, καὶ εὐ-
χρησῆσε μείναι ἀτρέπτον, ἐπειδὴ οὐδὲν
σαυερώτερον ἔχουμι, ἀλλ' ὡς ἀνέμοις
ταῖς κούφαις βοαῖς ῥιπιζόμεθα.

Θωμά κόμμη. ρξα.

Præstantiorem te esse, quàm aut ge-
nus tuum, aut patria ferat, omnes aiunt,
ac morum probitate pollere narrant, vt
qui non spectantium asperitatem te-
nueris, verùm primæ martyris Theclæ,
& mores, & templum amaueris. Ac te bea-
tum, vt potè ex animo paupertatem co-
lentem. Nam hæc piorum laus est. Atque
vt in instituta vitæ ratione constanter ma-
neas, opto. Quandoquidem nihil admo-
dum stabile habemus: verùm leuibis cla-
moribus, non secus ac ventis, huc atque
illuc iactamur.

Theclæ
templum
nobile a-
pud Se-
lenciam.

Thoma Comiti. 161.

Καὶ γράφεις λαμπρῶς, καὶ πύμ-
πεις ἀερώς. καὶ μένοις φαιδρῶς ὁ τοῖς
πᾶσι χριστός.

Ἱερακί λαμπροτάτῳ. ρξβ.

Et luculentè scribis, & copiosè mittis.
Velim igitur in animi lætitia & alacritate
perstes, cùm omnibus tam benignum &
commodum te præbeas.

Hieraci Clarissimo. 162.

Οὐκ ἀρκεῖ ἡ βρωσις καὶ πόσις καὶ
πρόμνη Ἰωάννη πρὸς πέρας ἀσκήσεως,
τοῖς ταῦτα ζητῶσιν, ὡ ἀριστε. ἀλλὰ
χρεία καὶ τῆς γνώμης Ἰωάννου πρὸς
πλὴν τελείωσιν. εἰσοίνω ἡμῶν ἑσπαινεῖς
πλὴν λιτότητα, κατόργωσον ἡμῖν
πλὴν πρᾶσι, ἡτὰρ πᾶσαν ἐκκλίνας
ἀσπυρεῖσιν.

Κύρω. ρξγ.

Ad numeros omnes religiosa vitæ ab-
soluendos, Ioannis cibus ac potus & cubi-
le minimè sufficit: verùm ad perfectionem
adipiscendam Ioannis quoque animus re-
quiritur. Quocirca si frugalitatem nostrā
ac vitæ tenuitatem laudas, lenitatem cō-
sequi stude, quæ improbitatem omnem
vitat.

Matth. 3.
Ad mo-
nasticam
vitam
quid re-
quiratur.

Cyro. 163.

Σοφιστεύεις ὄντως, καὶ γράφεις καὶ κέλ-
λη πλάτεις ὀνομάτων. καὶ δὲ καὶ ἄ-
φορμὰς παρέχειν ἐν αὐτοῖς ὠφελείας
παραγμάτων. τὸ γὰρ καλῶς λέγειν
κυμβάλῳ παρέρηκε. τὸ δὲ χριστῶς

Sophistam profectò, etiam scribens,
agis, atque vocabulorum elegantiam fin-
gis. Atqui in ipsis utilitatis quoque rerum
materiā præbere oportet. Etenim pulchrè
loqui, cymbalo simile est: at probe agere,

1. Cor. 13.
Parum est
pulchrè
loqui, an-

*gelicum rectè age-
re.* angelis innatum est. Nam illis cum metu
coniuncta & prompta obedientia, quòd
Dei voluntates exequantur, testimonium
dicit.

Martyrio. 164.

Iacob. 4. Superbis Deus resistit: quandoquidem
etiam ipsorum principi ab initio sese op-
posuit. Considera igitur quantum est, &
Deum hostem atque aduersarium habe-
re, & veterem hostem socium.

Ansonio. 165.

Multi ex aliis magistratibus ad alios mi-
grant, hoc est ex minoribus fortasse ad
maiores & excelsiores, siquidem illos rectè
gesserint. Nonnulli autem contrà nõ mo-
do maiores cum minoribus commutarunt,
verum etiam insuper miserè interierunt;
ij nimirum quibus nullum à proba mune-
ris sui administratione auxilium suppete-
bat. At te ex probi imperij ac præfecturæ
thronis cælestes ordines accipient: quibus
te charum reddidisti, dum & piorum pau-
perum commodis cõsulis, & omnia æquo
ac recto posteriora ducis.

Martiano. 166.

Matt. 12. Sapientiæ fama Austri reginam impu-
lit, vt ab extremis orbis finibus ad Salo-
monem se conferret. Te autem Dominus
quotidiano clamore adducere minimè
potuit, vt resipiscas, atque ad id, quod in
rem tuam futurum sit, oculos conicias.
Vide itaque ne ab illa condemneris: quo-
niam cum eam rumores ac sermones ve-
lut alis additis erexerint, te contrà, nec af-
pectus, nec Christi operationes vlla ex
parte meliorem effecerint.

Esaiæ militi. 167.

*Qui pu-
gnis gau-
det, &
odio esse
studet,
dæmon
uocatus.*

Eum, qui pugnis gaudet, ac tumultibus
delectatur, atque id studet, vt omnibus o-
dio sit, quoniam eum nomine aptius & cõ-
modius quisquam appellet, quàm si ipsum
nequam atque improbum dæmonem vo-

καρτέειν ἀγγέλοις σύμπεφυκεν. οἷς ἢ
ἐμφοβος καὶ ἀμέλιτος ὑπακοὴ τὸ ἀμέλιτος
ποιεῖν τὰ θελήματα τοῦ θεοῦ μαρ-
τυρεῖ.

Μαρτυρία. ρξδ.

Υψηφάνοις ὁ θεὸς ἀντιτάσσεται,
ἐπειδὴ καὶ τῷ ἀρχηγῷ αὐτῶν ἐξ ἀρ-
χῆς ἀντετάξατο. οἷόπει τῶν ὄσων
ὅτι καὶ θεὸν ἔχειν ἀτίμαχον, καὶ τὸν
ἀρχαῖον ἀνταρτίου συμμάχον.

Αὐσονίῳ. ρξε.

Πολλοὶ μὲν ἀρχαῖς ἐξ ἀρχῶν ἄλλας
ἀμείβουσιν, ὅτι τῶν ἰσῶν ἰσῶς τὰς
μείζους, οἱ χειρῶς ταύτας ἰθύνοντες.
πινὲς δὲ ἔμνον τῶν κρείττων τὰς
ἡτῶν ἠλλάξαντο, ἀλλὰ καὶ οἰκτερῶς
προσαπάλλοντο. οἷς οὐκ ἦν βοήθεια
ἢ κυβέρνησις. σὲ δ' ὅτι τῶν θρόνων τῆς
ἐδαρχίας αἱ θρόνοι παρὰ δέξονται τῶν
ξείων, ὡς ἑαυτὸν πεποιήκας, προσφιλεῖ,
καὶ πτωχῶν φιλοφῶν κηδεμόνος, καὶ
κατόπιν πάντα τὰ δικαῖα πιδεμόνος.

Μαρπανῶ. ρξε.

Τὴν μὲν τὴν νότιον βασιλίαν, ἀκοὴ
σοφίας, ὅτι τῶν περὶ τῆς γῆς ἐκ-
τείναι πρὸς Σολομῶνα παρῶν. σὲ
δὲ κύριος καὶ ἡμέραν ἐμβῶν, νῆψαι
καὶ βλέψαι πρὸς τὸ συμφέρον οὐκ ἔ-
πεισε. πρὸς σε ποιῶ μὴ ὑπὸ κεί-
νης κριτῆς ὅτι τὴν μὲν φῆμι καὶ λό-
γοι ἐπέρασαν. σὲ δὲ καὶ ὄψις καὶ πρῶ-
ξις τῶν τῶν χειρῶν ἐπεργειῶν ἐδαμῶς
ἐβελπίσασαι.

Ἡσαία γραπῶν. ρξζ.

Τὸν μάχαις χαίροντα, ἢ θορύβοις
τερπόμενον, ἢ μάλλον μισοῦσθαι πα-
ρὰ πάντων ἀσπιδόνοτα. τί ἀντὶς ἑρ-
μοδίας καλεῖσθαι, ἢ φαῦλον δαιμόνα,
ἐκ τῆς γνώμης τὴν φύσιν ἀλλάξασαι.
ἐπὶ